PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Flacăra Roșie

ORGAN AL COMITETULUI REGIONAL P.M.R. ARAD ȘI AL SFATULUI POPULAR REGIONAL

Arad, anul XI Nr. 2990 | 4 pagini, 20 bani | Duminecă, 14 martie 1954

IN INTERIORUL ZIARULUI

— Pagina culturală pag. 2
— Inalta prețuire a partidului și guvernului ne însuflețește să luptăm pentru sporirea producției agricole pag. 3
— Pentru îmbunătățirea activității delegatelor de femei pag. 3
— Din experiența agriculturii sovietice — Legumicultura — o ramură aducătoare de mari venituri pag. 3
— Prin tratative, la înțelegere și pace pag. 4
— Otto Grotewohl distins cu titlul de onoare de Erou al Muncii pag. 4
— Mișcarea populară împotrivă ratificării acordurilor de la Bonn și Paris ia amploare în întreaga Franța pag. 4
— Opinia publică japoneză și numeroase ziare burgheze protestează împotriva semnării pactului de „securitate mutuală" între S.U.A. și Japonia pag. 4

Alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Astazi, pe întinsul marii Țări a Socialismului victorios, Uniunea Sovietică, au loc într-o atmosferă de sărbătoare alegerile de deputați pentru Sovietul Suprem. Muncitori, colhoznici, intelectuali, ostași ai glorioasei Armate Roșii, tineri și bătrîni, bărbați și femei, ruși sau ucraineni, gruzini, tătari, cazahi, turcmeni sau iacuți, se îndreaptă spre secțiile de votare pentru a alege pe cei mai iubiți fii ai lor reprezentanți în organul suprem al statului.

Poporul sovietic a întîmpinat acest mare eveniment cu binecunoscute succese, obținute sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Politica Partidului Comunist al Uniunii Sovietice este aprobată de întregul popor, care vede în ea scopul luptei sale, năzuințele spre care a tins timp de veacuri. „Pe baza experienței lor îndelungate, — a spus N. S. Hruşcev, primul secretar al P.C.U.S. la întîlnirea cu alegătorii din circumscripția electorală Kalinin din orașul Moscova — oamenii muncii s-au convins că Partidul Comunist nu pune alte interese mai presus decît interesele poporului, că el este cu adevărat un partid al poporului".

De la ultimele alegeri pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S., din 1950, economia Uniunii Sovietice a parcurs un drum lung, bogat în realizări uriașe. Industria grea, ușoară și alimentară, agricultura, au înregistrat o dezvoltare continuă. Indeplinind primul plan cincinal postbelic, oamenii sovietici, conduși de Partidul Comunist, au trecut la transpunerea în viață a directivelor congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al 5-lea cincinal. In 1953, producția industrială a depășit de 2,5 ori nivelul anului 1940.

Oamenii muncii din industria grea au reușit să refacă într-un timp foarte scurt întreprinderile distruse de război și să sporească producția. In anii de după război, partidul a creat o industrie grea de rangul întîi. Sînt semnificative cifrele care oglindesc creșterea producției industriale. In 1953, producția de oțel și cărbune a fost de 2 ori mai mare decît în 1940; cea de energie electrică de 2,8 ori; cea de mașini și unelte de 3,8 ori; în 1953, față de 1940, extracția de petrol a crescut cu 70 la sută.

Dezvoltarea grandioasă a industriei grele a pregătit condițiile unui avînt nemaiîntîlnit al celorlalte ramuri ale economiei. Acest fapt a făcut posibil ca Partidul Comunist și Guvernul Sovietic să elaboreze un vast program pentru sporirea producției bunurilor de larg consum, astfel ca în viitorii 2—3 ani să se creeze un belșug în țară. Oamenii muncii au răspuns cu entuziasm la chemarea partidului, reușind ca în ultimul timp să sporească simțitor producția industriei ușoare și alimentare. A început de asemenea construirea a numeroase întreprinderi ale industriei ușoare, dintre care circa 300 au fost puse în funcție anul trecut.

Agricultura, la rîndul ei, s-a dezvoltat cu pași repezi, în deosebi după plenara din septembrie 1953 a. c. a C.C. al P.C.U.S. Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. a adoptat un vast program de întărire a bazei materiale și tehnice a agriculturii. In elaborarea măsurilor pentru dezvoltarea agriculturii, partidul s-a condus după considerentul creării unei abundențe de produse alimentare necesare populației și de materii prime pentru industria ușoară și alimentară. Pînă acum, agricultura a fost înzestrată cu un puternic parc de mașini. Numai în 1953, ea a primit 157.000 tractoare (socotite în tractoare de 15 C.P.), din care 18.000 tractoare prășitoare, 41.000 combine, 69.000 autocamioane, peste 2 milioane unelte pentru lucrarea pămîntului.

De o deosebită însemnătate este Hotărîrea plenarei C.C. al P.C.U.S. din 2 martie a. c. „Cu privire la sporirea continuă a producției de cereale în țară și la valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite". Ca și Hotărîrile anterioare, această Hotărîre s-a bucurat de o mare popularitate în rîndul populației. Oamenii muncii din agricultură au răspuns prin intensificarea pregătirilor pentru campania de primăvară, hotărîți să sporească producția medie la hectar, iar cei din orașe prin acordarea unui sprijin sporit S.M.T.-urilor, sovhozurilor și colhozurilor.

Politica Partidului Comunist de creștere continuă a producției tuturor ramurilor economiei naționale pornește din sarcinile principale ale societății socialiste: satisfacerea maximă a nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale întregului popor. Atingerii acestui țel îi este închinată întreaga activitate a omului sovietic: construcțiile de uzine, fabrici, căi ferate, valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite, înzestrarea agriculturii cu tehnica cea mai înaltă. Odată cu întărirea economiei se mărește și venitul național, iar statul sporește înlesnirile acordate populației: salariul nominal și real al muncitorilor și funcționarilor crește. Prețurile de stat sînt reduse sistematic, an de an se lărgește circulația mărfurilor (anul trecut, populației i s-a vîndut de 2—2,5 ori mai multă carne, unt, zahăr, lapte, fructe decît în 1940); impozitele agricole și cotele de livrări obligatorii ale gospodăriilor personale ale colhoznicilor sînt reduse.

Partidul acordă o deosebită atenție construcției de locuințe, precum și nevoilor social-culturale ale populației. In ultimii ani au fost construite locuințe pentru oamenii muncii de la orașe pe o suprafață de 183 milioane metri pătrați, iar la sate s-au construit 4.000.000 case. Volumul investițiilor capitale în scopuri social-culturale a sporit cu 22 la sută în 1953 față de 1952.

In lupta pentru construirea comunismului se întărește alianța muncitorilor cu țărănimea și se strîng rîndurile tuturor oamenilor muncii în jurul Partidului Comunist, baza întăririi forței și a puterii statului sovietic. O vie expresie a unității oamenilor muncii în jurul partidului este blocul electoral al comuniștilor și celor fără de partid, al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, cu sindicatele, Comsomolul și celelalte organizații de masă.

Prietenia popoarelor Țării Sovietice, născută în focul construirii vieții noi, este astăzi de nezdruncinat. Sărbătorirea în anul acesta de către întreg poporul sovietic a 300 ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia este o manifestare sinceră a acestei strînse alianțe. Strîns unite, avînd același gînd și aceeași voință, popoarele Uniunii Sovietice, urmînd învățătura marxist-leninistă, construiesc în ritm rapid comunismul.

Alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. au fost întîmpinate în întreaga țară cu entuziasm. Fiecare om al muncii s-a străduit ca în cinstea acestui eveniment să lucreze mai bine, să dea produse de calitate mai bună și să folosească mai intens capacitatea de lucru a mașinilor. Minerii din mina „Fizkulturnik", bazinul carbonifer Kuznețk, au extras în luna februarie 1.100 tone cărbune peste plan. Metalurgiștii de la uzina Ciusovoi (regiunea Molotov), au dat la începutul anului cîteva mii de tone fontă peste plan, iar oțelarii din Rustavi (R.S.S. Gruzină) elaborează prin metoda rapidă peste 80 la sută din toate șarjele.

In perioada de pregătire a alegerilor toți alegătorii au luat parte activă la propunerea candidaților pentru locurile de deputați în Sovietul Suprem. Adunările în care au fost propuși candidații, s-au transformat într-o analiză minuțioasă a întregii activități de stat și obștești, contribuind la înlăturarea lipsurilor și la promovarea exemplelor pozitive, la întărirea disciplinei în muncă. Ele s-au desfășurat într-o atmosferă de intensă activitate politică, ceea ce dovedește încă odată forța și coeziunea societății sovietice.

Candidați pentru locurile de deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S. au fost propuși cei mai de seamă activiști politici, oameni de știință și artă, muncitori, ingineri, învățători, scriitori, țărani, cei mai devotați fii ai poporului. Pe listele de candidați ai blocului comuniștilor și celor fără de partid figurează numele conducătorilor Partidului Comunist și ai statului sovietic, al scriitorului Mihail Șolohov, al academicianului Nicolai Țițin, al vestitului mecanic de locomotivă Victor Blajenov, al inginerului Klavdia Baranovskaia.

Alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. reprezintă o etapă de seamă în viața poporului sovietic.

Votînd pentru candidații blocului comuniștilor și al celor fără de partid, oamenii sovietici votează pentru creșterea continuă a bunei lor stări materiale și culturale, pentru înflorirea patriei lor dragi, pentru comunism.

Victoria blocului comuniștilor și al celor fără de partid va întări și mai mult coeziunea societății sovietice, puterea statului sovietic, stîlpul luptei pentru pace în lumea întreagă.

Toate forțele pentru succesul în campania agricolă de primăvară!

Răspund chemării la întrecere lansată de S. M. T. Rovine

Noi, muncitorii și tehnicienii de la stațiunea de mașini și tractoare din Chișineu-Criș, adunați în ziua de 12 martie într-o ședință sindicală, am hotărît să răspundem chemării la întrecere lansată de către colectivul de muncitori și tehnicieni de la S.M.T.-Rovine.

Astfel, cu primul punct din întrecere noi sîntem întru totul de acord să-l îndeplinim în același termen ca și S.M.T.-Rovine.

La punctul 2 noi vom realiza sarcina de plan ce ne revine în campania de primăvară atît din punct de vedere calitativ cît și cantitativ în același termen, dar în proporție de 115 la sută.

Cu obiectivele 3, 4, 5, 6, 7 și 8 ale chemării la întrecere sîntem întru totul de acord cu cele prevăzute de S.M.T.-Rovine și vom lupta pentru îndeplinirea lor.

Intregul colectiv al stațiunii de mașini și tractoare din Chișineu-Criș este hotărît de a nu precupeți niciun efort pentru îndeplinirea întocmai a acestor sarcini.

In numele colectivului de la S.M.T.-Criș,
Ioan Hohagyi,
directorul stațiunii
Mihai Kiss,
președintele comitetului de întreprindere
Petru Rat,
secretarul organizației de bază P.M.R.
Aurel Pop,
secretarul org. de bază U.T.M.

Pentru reușita campaniei de însămînțări

In cadrul adunării lărgite a organizației de bază din comuna Șiria, raionul Arad, care a avut loc zilele trecute, a fost discutată Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la pregătirea și desfășurarea în bune condițiuni a campaniei agricole din primăvara acestui an.

După prelucrarea Hotărîrii, s-a întocmit un plan concret de măsuri menite să asigure buna reușită a campaniei agricole de primăvară. Prima hotărîre luată de adunarea lărgită a organizației de bază a fost aceea de a face pe toți țăranii muncitori din comună de a cunoaște temeinic Hotărîrea partidului și guvernului pentru că numai în felul acesta țăranii muncitori vor putea lupta pentru îndeplinirea acesteia. S-a luat de asemeni hotărîrea ca astfel de adunări să se țină din două în două săptămîni, în cadrul cărora să se analizeze felul cum se desfășoară campania de însămînțări.

V. Naghi, coresp.

Măsuri pentru îndeplinirea planului de lucrări agricole

Imediat după apariția Hotărîrii guvernului și partidului în legătură cu buna desfășurare a campaniei agricole de primăvară, conducerea S.M.T. Sintana, a luat măsuri organizatorice pentru îndeplinirea planului de producție ce-i revine pe acest an.

Planul de acțiune a stațiunii prevede, între altele, aprovizionarea tractoriștilor cu hrană caldă și cazarea lor în cele mai bune condițiuni. Deasemeni, s-au luat măsuri pentru procurarea pieselor de schimb la tractoare și a unei cantități suficiente de carburanți.

Planul de producție a fost prelucrat mai întîi cu șefii de brigăzi, apoi cu fiecare brigadă în parte. Planul a fost defalcat apoi pe fiecare tractorist în parte ca să știe ce are de făcut și unde va lucra.

In prezent, în stațiunea de mașini și tractoare din Sîntana, raionul Criș sînt reparate toate mașinile și uneltele necesare începerii campaniei agricole de primăvară.

Maria Anton, coresp.

In raionul Lipova se intensifică însămînțările

(Prin telefon, de la corespondentul nostru Teodor Fildan).

Hotărîrea partidului și guvernului privitoare la campania de însămînțări din primăvara acestui an ne-a dat un nou imbold în muncă. Această Hotărîre în cîteva zile a ajuns să fie discutată de mase tot mai largi din raionul Lipova.

Pentru a ajunge din urmă timpul care din cauza zăpezii nu a permis însămînțările, colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Lipova au ieșit la însămînțări. Astfel, în zilele de 11 și 12 martie membrii gospodăriei agricole colective din Simbăteni au ieșit la însămînțat. Brigada 2-a, în frunte cu Aurel Anghelin, a însămînțat 4 ha. de mazăre și s-a angajat ca în cîteva zile să termine însămînțările din prima urgență a epocii întîia.

In gospodăria agricolă colectivă din Cuvin, brigada condusă de Teodor Bradin a însămînțat 2 ha. de mazăre și un hectar de orz.

La gospodăria colectivă Neudorf, într-un cadru festiv, colectiviștii au ieșit la însămînțat. In prima zi ei au însămînțat 3 ha. de ovăz și s-au hotărît ca în decurs de cîteva zile să termine însămînțările din prima urgență. Colectiviștii de la gospodăria colectivă din Zăbrani au ieșit de asemenea la însămînțări.

Urmînd exemplul colectiviștilor, și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Ghioroc au ieșit în ziua de 12 martie la însămînțat. Fruntași sînt țăranii mijlocași Gheorghe Bățălărean și Vasile Baroneanț.

Primii la însămînțări

Luptînd pentru a dobîndi recolte bogate, țăranii muncitori din comuna Beliu, raionul Ineu, s-au pregătit temeinic în vederea campaniei agricole de primăvară. Datorită acestui fapt, ei au putut începe lucrările din timp. Incă din ziua de 10 martie cînd s-a declanșat campania agricolă de primăvară, mulți țărani muncitori, mobilizați de către organizația de bază și de sfatul popular comunal, au ieșit la arat și însămînțat.

Pînă în seara zilei de 12 martie a.c., în comună s-au făcut arături pe o suprafață de peste 15 ha., care au fost însămînțate cu diferite culturi.

Primii care au ieșit la lucru pe cîmp au fost țăranii muncitori Alexandru Purice, Anton Sebeșan, Andrei Zan și Anton Lasc care și-au însămînțat întreaga suprafață de ovăz planificată.

*

Incă din iarnă, țăranii muncitori din comuna Bocsig, raionul Ineu, au început să se pregătească în vederea campaniei agricole de primăvară.

Mobilizați de către agitatorii organizației de bază și de deputații comunali, ei și-au reparat uneltele, au selecționat și tratat sămînța, etc.

Folosind timpul prielnic, mulți țărani muncitori au început însămînțările culturilor de primăvară.

Primii care au ieșit la arat și însămînțat au fost țăranii muncitori Gligor Hălmăgean, Miron Horga, Teodor Mineran, Trăian Feer, Pavel Lucea, Nicolae Birta și alții. Ei și-au însămînțat întreaga suprafață planificată pentru a fi cultivată cu ovăz. De asemeni țăranul muncitor Ilie Rus a însămînțat 0,50 ha. orz.

Exemplul acestor țărani muncitori a fost urmat și de alții cetățeni din comună. Astfel, în ziua de 12 martie a.c., peste 60 atelaje au ieșit la arat și însămînțat. Pînă în ziua de 12 martie, au fost arate și însămînțate aproape 10 ha.

Sînt hotărîți să sporească producția agricolă

Anul trecut, membrii gospodăriei agricole colective „Dezrobirea" din comuna Pilul, raionul Criș, au dobîndit recolte bogate. La împărțirea veniturilor, ei au dus acasă însemnate cantități de cereale.

In acest an colectiviștii din Pilul sînt hotărîți să muncească și mai bine, să aplice noi metode de lucru pentru ca roadele muncii lor să fie mult mai bogate.

Recent, într-o adunare generală, colectiviștii au hotărît să ridice în acest an producția la hectar față de anul trecut. Acest lucru este posibil numai printr-o temeinică organizare a muncii, printr-o bună pregătire a campaniei de primăvară și prin munca conștiincioasă a fiecărui colectivist. In acest scop, colectiviștii au reparat și revizuit toate uneltele și mașinile agricole, au curățit semințele și le-au făcut proba de germinație. Terenul pentru însămînțările de primăvară a fost arat adînc astă toamnă și s-a scos pe el în timpul iernii gunoi de grajd.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la campania agricolă din primăvara acestui an a dat un nou imbold în muncă colectiviștilor care în aceste zile sînt hotărîți să iasă la munca cîmpului.

T. Hodoș, coresp.

A apărut „Carnetul agitatorului" nr. 2 pentru sate

„Carnetul agitatorului" nr. 2 pentru sate cuprinde un bogat material în ajutorul agitatorilor. Articolul intitulat „Să mobilizăm toate forțele pentru succesul campaniei agricole de primăvară" arată sarcinile ce stau în fața agitatorilor în munca de mobilizare a țăranilor muncitori pentru buna reușită a însămînțărilor de primăvară.

Articolul „Cum am obținut 22.380 kg. porumb la hectar", semnat de M. Oziornii, Erou al Muncii Socialiste, laureat al Premiului Stalin, ajută agitatorilor din țara noastră să cunoască experiența fruntașilor agriculturii sovietice. Autorul articolului arată că recolta record obținută se datorește în primul rînd faptului că brigada pe care o conduce aplică cele mai noi metode științifice. In articol se explică în mod amănunțit ce reguli agrotehnice trebuiesc aplicate la cultura porumbului. Articolul trebuie temeinic studiat și larg popularizat de agitatori.

Pentru răspîndirea experienței pozitive obținute în munca politică de masă în vederea îndeplinirii planului de colectare, „Carnetul agitatorului" nr. 2 pentru sate publică un articol intitulat „Din experiența muncii unor colective de agitatori din comunele fruntașe la colectare".

De mult folos în munca agitatorilor de convingere a țăranilor muncitori asupra avantajelor întovărășirilor agricole este articolul „Cum a desfășurat munca politică colectivul de agitatori din comuna Șivița, regiunea Galați, pentru crearea întovărășirii agricole".

„Carnetul agitatorului" mai publică articolul „In legătură cu conferința miniștrilor afacerilor externe al celor patru puteri".

Tot mai multe piese necesare mașinilor agricole

In urma sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din august 1953, muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinei metalurgice constructoare de mașini-unelte, „Iosif Rangheț" Arad, desfășoară cu însuflețire întrecerea socialistă, pentru a produce cît mai multe piese necesare agriculturii. Astfel, în lunile de iarnă, colectivul uzinii a îndeplinit și depășit planul de lucru la piesele de schimb necesare pentru tractoare, precum și la alte piese necesare utilajului agricol ca roți de plug, roți pentru mașini de semănat, mașini pentru bătut porumb, etc. In luna ianuarie, la sortimentul roți de plug, sarcina de plan a fost depășită cu 14 la sută. In vederea livrării tuturor pieselor de schimb pentru tractoare, au fost luate măsurile tehnico-organizatorice necesare.

In ultimul timp, muncitorii și tehnicienii uzinei au dat un sprijin prețios și gospodăriilor agricole colective „Victoria" din Nădlac, „Elena Pavel" din Aradul Nou, „Ion Fonaghi"-Pădureni, pe care le patronează, precum și S.M.T.-urilor din Chișineu Criș, Sînicolaul Mare și Neudorf. Sprijinul constă în executarea de lucrări tehnice și trimiterea de echipe de muncitori pentru repararea uneltelor și mașinilor agricole necesare în campania de primăvară.

Un ajutor prețios a primit din partea uzinei „Iosif Rangheț" centrul mecanic S.M.T. Arad pentru care s-au executat 30 bucăți suporți, 2000 axe injectoare, 5000 ventile pentru aspirație, 12.800 bucăți șuruburi diferite, 33 calibre, 70 mandrine pentru burghii, s-a reparat un strung și alteie. Pentru G.A.S. „Scînteia" au fost fabricate 560 bucăți diferite piese de schimb pentru tractoare.

Din țările de democrație populară

Granitul ceh

In prezent, în întreaga Cehoslovacie se execută mari lucrări de construcție: se înalță baraje uriașe, se construiesc uzine și fabrici, noi linii de cale ferată și șosele. Pentru aceste construcții este necesară o cantitate enormă de materiale de construcții și mai ales de piatră.

Unul din cele mai trainice și mai durabile materiale de construcții este granitul. El este folosit la construirea stîlpilor de pod, a fundațiilor de clădiri, precum și la fățuirea barajelor și cheiurilor.

Granitul ceh este cunoscut ca material de construcție de calitate superioară încă de acum 100 de ani, nu numai în țară, ci și în străinătate. Plăci, trepte de scări, parapete și dale din granit pentru pavarea străzilor și șoselelor erau exportate încă de mult în diferite țări.

Principalele cariere de granit din Cehoslovacia se găsesc în partea de vest a țării, în așa numitul Masiv al Boemiei, o regiune cu munți de înălțimi mijlocii, alcătuiți din roci vechi cristaline și paleozoice. Aici apare granitul la suprafață în cîteva locuri.

Granitul din Munții Metalici se deosebește prin calitatea lui superioară. Acesta este o rocă de culoare cenușiu-deschis, foarte trainică, care suportă presiuni mari de pînă la două tone pe cm.p. El se desface ușor în blocuri cubice. Granitul din valea Vltavei, care se extrage din carierele de la Orlik, Tehnice, Necin și Sedlice, este folosit la construirea marilor hidrocentrale de pe Vltava, și este de asemenea trimis la Praga. Pe șantierele din capitala Cehoslovaciei se folosește și granitul, de o rară frumusețe, extras din carierele din munții Iizer.

Odihna oamenilor muncii din R. P. Bulgaria

Guvernul R. P. Bulgaria alocă credite din ce în ce mai mari în vederea asigurării odihnei muncitorilor și funcționarilor, precum și în vederea asistenței medicale.

In 1953, în acest scop au fost repartizate 48 milioane de leva din bugetul de stat, iar pentru anul acesta au fost prevăzute 57 milioane leva, în afară de creditele prevăzute de sindicate și de alte organizații obștești.

Construirea de noi case de odihnă și sanatorii ia o mare amploare în întreaga țară. Anul trecut peste 150.000 muncitori și-au petrecut concediul de odihnă în 140 case de odihnă, sanatorii și stațiuni de hidroterapie aparținînd sindicatelor.

In casele de odihnă și în sanatoriile balneare au fost create condiții minunate pentru a asigura odihna și tratamentul muncitorilor bulgari.

Primăvara pe ogoarele R. P. D. Coreene

In Republica Populară Democrată Coreeană au început însămînțările de primăvară. Primii care au început însămînțările de orz de primăvară sînt țăranii din provinciile Phenianul de nord și Hamgenul de sud. Folosind experiența fruntașilor, țăranii din aceste provincii efectuează însămînțările din vreme.

Răspunzînd la chemarea Partidului și Guvernului, lucrătorii din agricultură efectuează însămînțările la un înalt nivel agrotehnic și însămînțează ogoarele cu semințe selecționate.

Pregătirea de cadre de specialiști în R. D. Germană

Pentru industria în continuă dezvoltare a R. D. Germane sînt necesari tot mai mulți specialiști care să-și cunoască bine profesia. In R. D. Germană tineretul are toate posibilitățile să se instruiască și să-și însușească o profesie.

In R. D. Germană pe lîngă fabrici și uzine au fost înființate sute de ateliere-școală, școli profesionale și cămine pentru tinerii muncitori, au fost înființate universități, școli medii și școli superioare. Aproape toți absolvenții școlilor medii din 1951, 1952 și 1953 s'au putut înscrie în institutele de învățămînt superior.

Noua linie adoptată de partid și guvern va îmbunătăți și mai mult situația tinerilor din R. D. Germană și va deschide noi perspective pentru îmbunătățirea învățămîntului profesional.

PAGINA CULTURALĂ

MEDALION

T. G. ȘEVCENCO

Acum o sută patruzeci de ani, în satul Morinți din guvernămîntul Chiev, pe moșia marelui boier Engelhardt, s-a născut, dintr-o familie de iobagi, Taras Grigorievici Șevcenco. Acel ce avea să fie mai tîrziu marele pictor și poet ucrainean a cunoscut de mic tragedia „mujicului sărac, care niciodată nu zîmbește". Rămas orfan de ambii părinți la vîrsta de numai 11 ani, Taras a avut de îndurat asuprirea boierească, iar mai tîrziu persecuțiile sîngerosului absolutism țarist, împotriva căruia el s-a ridicat cu vehemență prin opera sa de un larg răsunet revoluționar.

Personalitatea artistică a viitorului pictor și poet s-a dezvoltat în condițiuni extrem de grele, deoarece moșierul Engelhardt îl persecuta și îl ținea sub o strictă supraveghere cu intenția de a face din el un „fecior de casă". Din tinerețe încă, Taras a manifestat puternice înclinații spre pictură. Desena pe ascuns tablourile din casa moșierului, făcea în fugă schițe după natura încîntătoare și veselă a Ucrainei.

O întîmplare fericită a produs însă o cotitură radicală în viața lui Șevcenco. Împreună cu alți argați de curte ai lui Engelhardt, Șevcenco a plecat la Petersburg. Boierul, care descoperise înclinațiile pentru artă ale tînărului iobag, l-a încredințat pe Taras pictorului Șiriaev pentru a-l învăța arta penelului în scopul de a face din el un „pictor al casei". În atelierul lui Șiriaev, talentul viguros al artistului s-a dezvoltat cu repezicîune, atrăgînd atenția unor artiști și scriitori de seamă ai vremii. La Petersburg, Șevcenco a avut prilejul să cunoască pe renumitul profesor Briullov de la Academia de Arte, care l-a ajutat să urmeze cursurile acestei înalte for cultural.

Profesorul Briullov a răscumpărat cu suma de 2.500 ruble libertatea tînărului iobag Taras Grigorievici. Fiind liber, Șevcenco a urmat cursurile Academiei de Arte din Petersburg.

Aici Taras Șevcenco a început să se consacre și poeziei. În această direcție, Șevcenco a făcut curînd dovada unui talent vulcanic, ridicînd pe culmi tot mai înalte poezia ucraineană. Martor al nedreptăților sociale, al opresiunii țariste și al cumplitei mizerii iobăgiste în care se zbăteau iobagii stepelor ucrainene, el însuși copil al acestor chinuitoare suferinți, Taras Grigorievici Șevcenco s-a ridicat cu hotărîre împotriva nedreptei orînduieli sociale pe care o condamnă în versuri pline de un puternic suflu revoluționar.

În versurile lui izbucnește ura cumplită a iobagului împotriva stăpînirii nemiloase:

Nu versuri să-nălțăm de slavă
Ci pe ruine și cenușă
Zdrobind robie și cătușe
Și plini de-a urii noastre lavă
Să înecăm în foc și sînge
casa dușmanului...
(„Nichita Gaidai")

Versurile lui țau deseori caracterul unor adevărate mesaje de luptă, care răscoleau simțirile și chemau la răscoală cu arma în mînă pentru cucerirea libertății:

Cu sînge de tirani mișei
Stropiți a voastră libertate!
Loviți cu ură adîncă-n ei
Și rupeți lanțurile toate.
(„Cînd voi muri"...)

Desigur, versuri ca acestea nu puteau fi trecute cu vederea de stăpînirea vremii și mai' ales de însuși țarul Nicolae, pe care scrierile poetului îl înspăimîntau. Așa se face ca în anul 1847, după patru ani de la apariția primului volum al poetului „Cobzar", Taras Grigorievici este arestat sub vina de a fi scris și răspîndit „versuri cutezătoare", și trimis în exil în îndepărtatele stepe chirghize, unde a fost încorporat ca simplu soldat al unui batalion de linie din Orenburg. Aici a fost pus sub cea mai strictă supraveghere.

Au urmat 10 ani de suferință îngrozitoare pentru poet. În acest răstimp, însă, el n-a părăsit nici o clipă ideile revoluționare ale marilor democrați revoluționari ruși Cernișevski și Dobroliubov, pe care i-a cunoscut personal și ale căror concepții le-a îmbrățișat cu dragoste.

Vitregia exilului a zdruncinat sănătatea lui Șevcenco, astfel că la 10 martie 1861, la patru ani după ispășirea pedepsei, sfîrșește doborît de hidropizie. În poezia sa „Cînd voi muri"..., scrisă în decembrie 1845 la Pereiaslav, poetul își exprima către prietenii săi, către poporul ucrainean, următoarea dorință:

Cînd voi muri, prieteni dragi,
Să-mi sapeți în stepă un mormînt,
Peste întinderile largi,
În caldul patriei pămînt.

Poetul a fost înmormîntat, după această ultimă dorință a sa, în „pămîntul cald al patriei", pe malul Niprului, în apropiere de orașul Canev, în inima plaiurilor natale.

În scurta sa viață de 47 de ani, Taras Grigorievici Șevcenco n-a trăit liber decît 13 ani. În această perioadă, plină de adînci frămîntări sociale, poetul a scris și a lăsat o operă de mare valoare politico-socială și artistică. Poeme ca „Haidamacii", „Vînt vijelios", „Caterina", „Hoții", „Curge apa în marea albastră" și multe altele nu numai că au fost răspîndite în întreaga Ucraină și „au răscolit cugetul oamenilor" — așa după cum mărturisește unul din contemporanii poetului — dar ele au trecut granițele Rusiei, făcînd din Șevcenco un poet de talie universală. Opera lui, în care scîlpesc diamantele folclorului ucrainean, nestematele baladelor și legendelor populare, este plină de optimism și patos revoluționar. Versurile lui Șevcenco sînt astăzi traduse și tipărite în limbile tuturor popoarelor sovietice, precum și din multe alte țări ale lumii. Parcurgînd opera lui Șevcenco plină de vigoare și prospețime, cu un puternic accent politico-social, avem în față pilda muncii stăruitoare a unui mare artist, exemplul demn de urmat al unui poet cetățean, luptător neobosit pentru cauza celor mulți, pentru tot ceea ce este frumos în viață.

Astăzi, opera marelui poet, care a căpătat o largă circulație în întreaga lume, însuflețește popoarele la marea luptă pentru libertatea și fericirea celor mulți, cauză căreia Taras Șevcenco i-a închinat întreaga sa viață și putere de muncă.

ȚARA MEA

Arcuș din gînduri am făcut,
din inimă vioară,
pe strunele-i neîntrerupt
te cînt iubita țară.

Îți voi cînta întinsul lău
brăzdat de-albastre ape,
și munții tăi îi voi cînta;
mi-s toate-atît de-aproape.

Pe omul de-azi îl voi slăvi,
noul faur de istorii,
ce zi de zi mai avîntat
culege noi victorii.

Arcuș din gînduri am făcut,
din inimă vioară —
în veci aș vrea să pot să cînt
imaginea ta, țară!

Eugen Nicoară

NOTE BIBLIOGRAFICE

A. S. Pușkin: „BASME"
(Ed. Cartea Rusă).

Editura Cartea Rusă a tipărit de curînd un volum de „Basme" de marele poet național rus A. S. Pușkin.

„Pușkin — a spus Gorchi — a fost primul scriitor rus care și-a îndreptat atenția asupra creației populare și a introdus această creație în literatură". Spre deosebire de „tendințele fățarnice ale poeților de la curte, el a înfrumusețat cîntecul și basmul popular cu strălucirea talentului său, dar a lăsat neschimbate sensul și forța lor".

Volumul de față cuprinde șase din cele mai cunoscute basme ale lui Pușkin: „Povestea cu popa și argatul său Blada", „Povestea ursoaicei", „Povestea țarului Saltan, a feciorului său Gordon voevod viteazul și a frumoasei crăiese Lebăda", „Basmul cu pescarul și peștișorul", „Basmul cu domnița adormită și cei șapte voinici" și „Basmul cocoșelului de aur". Pline de fantezie și de ironie necruțătoare, aceste basme — adevărate capodopere ale genului — exprimă „atitudinea batjocoritoare, negativă a poporului față de țari, setea lui de dreptate, istețimea și optimismul lui robust. Ele sînt adînc pătrunse de ideea biruinței adevărului, de dragoste pentru poporul și natura vechii Rusii, de frumusețea și vigoarea folclorului rus.

I. S. Turgheniev: „BURMISTRUL"
(Colecția „Lectura" Nr. 6).

În colecția „Lectura" a apărut povestirea „Burmistrul" din ciclul „Povestirile unui vînător" de marele clasic rus I. S. Turgheniev.

Acțiunea povestirii desfășoară un episod din viața satului rus în vechea Rusie iobăgistă. Autorul zugrăvește moșierimea în descompunere personificată de moșierul „democrat" Arcadie Penocikin, burghezia sătească în plină ascensiune, reprezentată de bestialul, lacomul și ipocritul „burmistru", țărănimea iobagă (Antip și fiul său), sleită de muncă, crunt asuprită și jefuită de boier și burmistru. Turgheniev înfățișează scena lămuritoare a judecării unei plîngeri pe care doi țărani obidiți o fac boierului „democrat", împotriva burmistrului. În desfășurarea și rezultatul acestei judecăți, „democratismul" moșierului apare în adevărata lui lumină. Țăranii asupriți și nedreptățiți vor ieși tot ei vinovați, iar burmistrul va continua nestingherit să-i asuprească și să-i jefuiască în voie, îmbogățindu-se cu prețul mizeriei lor.

Povestirea „Burmistrul" este, în o deosebită măestrie, tălmăcită în românește de marele nostru scriitor M. Sadoveanu.

C. Constantin și A. Rogoz: „MARTIN ROGERS DESCOPERE AMERICA".
(E.S.P.L.A.)

Tema acestei lucrări dramatice este de o mare actualitate. Întemeiindu-se pe o bogată documentare istorică, autorii demască, în chip direct și concret, pe cei care, din culisele cercurilor imperialiste americane, puneau la cale dezlănțuirea unui al treilea război mondial încă de pe vremea cînd cel de al doilea război mondial nu se terminase. În primăvara lui 1945, pe Elba, soldații americani fraternizau cu ostașii sovietici, manifestîndu-și recunoștința pentru vitejia și sacrificiile făcute de aceștia din urmă, în slujba unei cauze comune, în timp ce monopoliștii din Wall-Street, în frunte cu Morgan, mînați de poftele lor nebune de dominație internațională, plănuiau un nou măcel, mai distrugător decît cel ce nu se încheiase încă.

Odată cu succesiunea tablourilor din piesă asistăm la înfiripirea noii conspirații ucigașe în Europa, unde uneltele Wall-Street-ului s-au pus pe treabă, spre a înjgheba, sub direcția lor și cu complicitatea tuturor fasciștilor, agresiva coaliție contra Uniunii Sovietice și a celorlalte țări din lagărul socialismului. În opoziție cu toți eroii negativi care se perindă în piesă, se înfățișează o serie de eroi pozitivi — americanii Rogers și Cork, oamenii sovietici Socolov și Sașa, germanii Emma Heinz și Werner, etc. — oameni cinstiți și patrioți, a căror solidaritate reprezintă germenul mișcării mondiale pentru pace, care zădărnicește astăzi tot mai eficace atentatul urzit împotriva vieții popoarelor. Prin mijlocirea artei teatrale, această lucrare tinde să ajute la o mai clară înțelegere a dedesubturilor actualei încordări internaționale, voită și întreținută de conducătorii cercurilor imperialiste.

Pruncii lui baci Todor

— Schiță de Silviu Dumitru —

În liniștea nopții se auzi un ciocănit la geam.

— Hei, care-i acolo? Vezi că spargi fereastra.

— Deschide tată, sîntem noi.

— Ha...Da'ce vînt v-aduce în miez de noapte?

— Haide...Și-om sta apoi de vorbă.

— Bine... Bine... Zăboviți o leacă.

După cîteva minute ușa se deschise și Todor Sima ieși să-și întîmpine feciorii veniți din oraș.

— Bine te-am găsit, tată — spuseră ei într-un glas.

— Bine... haideți în casă. Să vă văd.

Într-o clipă, Todor Sima își privi feciorii și după ochi se văzu că era mulțumit.

— Ei, ce mai, văd, că rău n-o duceți. Hai și ne-o da baba ceva să-mi bucăm. Și apoi...ați adus vre-un strop de vin? (că asta era slăbiciunea lui baci Todor, să-i aducă feciorii vin de la oraș).

— Adus, tată.

Se așezară la masă. Mîncară în tăcere. Maria își privea feciorii cu drag.

— Apoi, mulțămim mamă — începu Gheorghe, cel mai mare dintre feciori după ce terminară de mîncat. — Și-acum, tată, hai să vorbim, că mîine în zori trebuie să pornim înapoi.

— Ei, dacă-i grabă... tu femeie du-te de te culcă. Dacă va fi nevoie, te-om chema noi.

Maria își mai privi odată cu dragoste feciorii, și-apoi porni spre tindă. Cînd o văzu dusă, Todor, se adresă, fiilor săi:

— Ei, ziceți-i.

Ștefan îi făcu semn lui Gheorghe.

— Apoi, ce să întindem vorba — începu Gheorghe — facă, tată, noi am venit să-ți spunem ceva ce-i în legătură cu viitorul nostru.

— Că doară nu vreți să vă luați muieri. Ce, n-aveți vreme? Nici armata n-ați făcut-o. Binecuvîntarea mea n-o veți avea. Ala nu-i om, care-și ia nevastă pînă nu-și îndeplinește datoria către țară.

— Da, nu-i vorba de asta tată — continuă Gheorghe. Alta-i. Noi, adică eu și Steva ne ducem. Lăsăm Aradul. Luăm alt drum. Și atelierul îl lăsăm.

— Ce? Vi s-a urcat la cap?. — îl opri Todor — Vă părnesc eu de-ți ține minte. De-aceea mi-am trosit eu zilele doi ani pînă v-am învățat meseria turnătorului, ca s-o ocoliți?

— Tată — și Gheorghe ridică puțintel tonul — nu-i ce crezi dumneata. Steva și cu mine, mergem la București. Mergem la școală. Și dacă puterile ne-or, ajuta, vom ieși ingineri. Asta-i totul.

Todor îi privi o clipă, apoi își făcu semnul crucii și zise:

— Ba nu. Voi v-ați pierdut mințile. Da cine-a mai pomenit ca doi turnători, s-ajungă așa tam ne sam ingineri, fără școli, fără licee? Nu, nu ați căpătat.

— Tată, începu mai domol Ștefan — ascultă-ne. Pe noi ne trimite statul, la politehnică, să ajungem ingineri. E o cinste. Și dacă ne trimite, înseamnă că știe ce face. Așa că și dumneata ar trebui să fii bucuros. Și pentru dumneata e o cinste, să-ți ai pruncii trimiși la școală.

— Mă, îl întrerupse mînios Todor, astea-s vorbe goale. Ce ingineri are să iasă din voi. Da, ce credeți? Și-apoi patru ani cine vă ține? Din ce-ți trăi? Bătrînul să vă dea, nu? și de pită, și de-îmbrăcat, și clisă? Nu. Asta nu. O viață întreagă am muncit, m-am zbătut pentru voi să vă fac oameni. A fost destul. La bătrînețe vreau să trăiesc liniștit.

— Nu ți-om cere nimic, tată. Statul ne trimite, statul ne dă tot ce ne trebuie. Statul se îngrijește de noi. Și noi nu te-om face de rușine. O să ai doi prunci ingineri. N-o să-ți placă?

La vorbele lui Ștefan, bătrînul începu să rîdă.

Tot mi-ați băgat în cap că voi cîștigați bine ca turnători... Și-acum zdup, ingineria... Și, mă rog, ce vreți de la mine? Ce vreți? Ce-ați mai venit să-mi spuneți? De ce nu v-ați luat lumea-n cap? Să fi mers!

— Apoi, am venit să ne luăm rămas bun. Nu de altceva. Că de iscălit că mergem, tot am iscălit. Asta-i tată — intră Ștefan în vorbă.

— Ce?! Ați iscălit, fără să-mi spuneți?! Bine... Să fiți sănătoși. Ați făcut-o fără voia mea. Dar să nu vă pună dracu să-mi cereți ajutor, că n-o să vă dau. Și bătrînul se ridică, dînd să plece.

Ștefan și Gheorghe îl lăsară în pace pînă deschise ușa. Apoi Gheorghe începu:

— Tată...

— Ei... Ce mai vrei?

— ... Nimic. Adică, uite ce-i, și-așa mai avem trei ceasuri pînă ne pleacă trenul. Uite, mai avem o sticlă. Hai și-om ciocni-o și pe asta. Să mai stăm de vorbă. N-o să ne mai vedem mai multă vreme.

Bătrînul se întoarse.

Și-apoi ceasurile trecură fără să-și dea seama. Cînd se despărțiră din ochii lui Todor Sima se prelingeau lacrămi. Și fără să-și dea seama, se gîndi „Oare... oare, n-o fi propagandă? Și oare... se poate ca acum la bătrînețe să-mi văd feciorii ingineri? Așa cum și-i vedeau mai de mult numai chiaburii?".

...Cerul era instelat și liniștea era stăpînă peste tot satul. Pruncii lui Todor Sima mai priviră odată, în urmă la casa părintească, și-apoi cotiră pe ulița gării.

*

De scris, pruncii lui Todor Sima au scris bătrînului. El însă nu le-a răspuns. Auzeau de el doar din scrisorile cunoscuților. Și fără să-și dea seama, cei patru ani de școală au trecut.

Întoarcerea acasă le-a fost tot în miez de noapte. Din nou, Gheorghe și Ștefan băteau în geam și tărăși vocea bătrînului, parcă mai dîrză ca înainte, le-a spus să ferească geamul pentru a nu-i face pagubă spărgîndui-l. A ieșit apoi în uliță. I-a privit o clipă și i-a recunoscut. Cei doi putură vedea pe fața bătrînului un zîmbet ironic.

— Intrați — și nu-i îmbrățișă.

Bătrîna, mama lor, le sări de gît și-l sărută.

— Destul a fost — se răsti la ea baci Todor. — Lasă-ne. Avem de vorbit. Adresîndu-se apoi celor doi feciori, le zise:

— Stați jos.

Se așezară în jurul mesei.

— Ei? Cum îi? — spune într-un tîrziu bătrînul.

— Bine, tată — începu Gheorghe. — Ne-am întors. Tari, mari și sănătoși.

— Văd.

— Dar dumneavoastră, cum o duceți? — intră în vorbă Șteva.

— Da, nu-i vorbă de asta acum — îi reteză vorba bătrînul. — Voi, voi ce-ați făcut? V-ați săturat de inginerie?

— D-apoi, de săturat, nu ne-am săturat. De abea acum vom începe treaba.

— Alți patru ani? — și bătrînul izbucni într-un rîs vesel. Printre hohote continuă. — Nu v-am spus-eu?-De bună seama n-ați făcut treabă bună acolo. Voi n-ați avut licee, ce-ați putut și voi?

Ștefan se sculă în picioare, și pentru prima oară în viața lui ridică vocea în fața bătrînului.

— Mai bine-ai sta s-asculți ce vrea Gheorghe să-ți spună, nu să-ți bați joc!

Baci Todor tăcu și parcă numai atunci observă că pruncii lui s-au schimbat în cei patru ani. Privi spre ei și-i văzu mihniți.

— Ștefan are dreptate, tată — spuse Gheorghe. — Noi am venit la dumneata cu toată dragostea. Că doar dumneata ne-ai crescut, ne-ai învățat să învingem greutățile, să nu ...ăm capul în fața lor. Nu te-am făcut niciodată de rîs, de rușine. Și-acum, dumneata ne batjocorești, în loc să te bucuri. Că doar am venit să-ți spunem tată, că sîntem ingineri, că abia de acum începem adevărata muncă...

Bătrînul își pironi privirile asupra lor. Abia într-un tîrziu le zise, întrebîndu-i neîncrezător:

— Și... voi... voi sînteți ingineri?

— Ingineri, tată.

— Și... și aveți și diplomă?

Gheorghe se ridică și scoase diplomele.

— Iată-le, tată.

Baci Todor își luă ochelarii și citi. Apoi cu lacrămi în ochi își sărută feciorii.

— Adică... n-a fost propagandă?

— Ce spune Partidul nostru, partidul nostru și al tău, tată, totdeauna-i adevărat.

Și-atunci, Todor Sima își chemă nevasta și-i zise:

— Scoate bătrînico vinul ăla nou și haide de-i ciocni cu noi un păhărel. Să știi și tu că feciorii ăștia ai noștri mare cinste ne-au făcut. Is ingineri.

*

Noaptea dădea spre zori. Todor Sima stătea în curte și fuma. Privirile-i erau ațintite în depărtări. Își învinse bănuielile. Încruntat, bătrînul începu să vorbească singur. Vorbele se adresau vecinului său, chiaburul Stan:

— Ei, tu, pui de cățea, vierme, ai vrut să-mi iei în anii trecuți și petecul de pămînt pe care l-am agonisit cu mîinile mele și-ale nevestei. Mi-ai spus: „Cu sau fără palma de pămînt, tu, și nevasta și pruncii tot slugi la mine îți fi". Și iacă, nu ți-am rămas slugi. Ei, pui de cățea, apoi cînd cu ingineritul mi-ai spus „propagandă Sima, asta-i propagandă". Și iacă n-a fost propagandă. Pruncii mi-s ingineri. Asta partidul a vrut-o, mă.

Trăgînd adînc în plămîni aerul rece al dimineții, merse să-și vadă încă odată feciorii, care dormeau liniștit. Mîine vor porni în fabrici, la muncă de inginer...

Aristofan — un mare scriitor satiric al antichității

La sesiunea din toamna anului trecut, Consiliul Mondial al Păcii a luat prețioasa inițiativă de a sărbători, în cadrul mișcării pentru pace din lumea întreagă, pe unii din marii oameni de artă și cultură, care prin operele lor au netezit calea spre progres social și cultural al omenirii. În acest cadru, alături de numele lui Leonardo da Vinci, Avicena sau Gogol, figurează și marele „comic" al antichității grecești, Aristofan, de la nașterea căruia se împlinesc 2400 ani.

Asupra vieții lui Aristofan se cunosc puține detalii. Istoricii situează nașterea lui în jurul anului 446 înaintea erei noastre. Originar din Atica (stat grecesc avînd capitala la Atena), Aristofan făcea parte din tribul Pandionis. Nu se poate preciza nici anul morții sale; după presupuneri, acesta ar fi 386.

Numărul comediilor scrise de Aristofan se ridică la peste 40. Cîteva din ele sînt socotite însă de către unii istorici ca apocrife, doar atribuite lui Aristofan. Pînă în zilele noastre s-au păstrat în întregime numai 12 comedii, printre care „Pacea", „Lisistratos" și altele. Din unele s-au păstrat numai fragmente, cîteva sînt cunoscute numai prin titlu.

În comediile sale, Aristofan este înainte de toate un mare realist. El descrie vremurile și oamenii din timpul său, face o imagine vie și amănunțită asupra vieții din cetatea Atenei la sfîrșitul celui de al 5-lea și la începutul celui de al 4-lea veac dinaintea erei noastre. De-a lungul întregii sale opere, scriitorul apare animat de o inepuizabilă putere de viață și creație, ca un poet trăind cu ardoare luptele, ideile și pasiunile timpului său.

Aristofan a trăit și a creat cea mai mare parte din comediile sale în timpul marelui război peloponesiac, la care participau cele mai multe cetăți grecești, rivalii principali fiind Atena și Sparta, fiecare din ele tinzînd spre hegemonia deplină asupra lumii grecești. Conflictul de interese între cetățile grecești exista de timp îndelungat. El era alimentat, în primul rînd, de lupta economică pentru stăpînirea piețelor și a izvoarelor de materii prime, strîmtorate deja, în mare măsură, în urma războaielor cu Perșii, pentru acaparare în special a piețelor din spre Italia, Sicilia, Tracia. Asupra acestor piețe noi își îndreptau atenția Atena, cetate maritimă și comercială de mîna întîia, precum și celelalte cetăți grecești (Corint, Megara).

Condiționat de aceste împrejurări, conflictul s-a dezlănțuit cu putere între anii 431—404, adversarii principali ai războiului peloponesiac fiind Atena și Sparta (Capitala statului Laconia). Cauzelor economice li s-au alăturat și cauze politice, Atena și Sparta — state sclavagiste — avînd totuși forme diferite de guvernămînt: Atena era adeptă a democratismului (în sensul democrației oamenilor liberi, proprietari de sclavi), Sparta fiind oligarhică (condusă de vîrfurile aristocrației). În același timp, alături de această situație a conflictului „exterior", în interiorul fiecărei cetăți se desfășoară un ascuțit conflict social între proprietarii de sclavi și sclavi, conflict fundamental, care în cursul războiului izbucnea sub forma revoltelor sau dezertărilor în masă a sclavilor în tabăra adversă, conflict care măcina societatea greacă, sclavagistă. Pentru Atena, în care trăia Aristofan, anii războiului peloponesiac erau ani de decadență. Vremurile așazisului „secol de aur" al democrației ateniene, de pe vremea strălucitului bărbat de stat Pericle, erau departe. Cetatea era condusă de „demagogi", de nenumărate partide și șefi politici care se combăteau cu putere. Decăderea Atenei a fost accelerată apoi de numeroasele războaie care se înlănțuiau.

Pentru un scriitor de verva și ascuțimea criticii ca Aristofan, toate acestea erau prețioase mijloace de inspirație și creație. Oglindind situația și evoluția socială a societății vremii lui, Aristofan folosește ca armă principală rîsul. El critică oamenii și instituțiile, ridiculizează și lovește în tot ceea ce este negativ, urmărind purificarea societății, nimicirea a tot ceea ce i se părea inamic al cetății, formulînd un program constructiv și proclamînd un ideal pozitiv.

În opera sa de o inepuizabilă vervă satirică, de un profund realism, dublată de un lirism plin de spontaneitate, scriitorul se preocupă de problemele actualității celei mai arzătoare — cum sînt cele ale războiului și păcii —, de problemele generale ale epocii sale — ca soarta femeilor, ă oamenilor de gîndire, filozofii.

Aristofan și-a susținut în mod combativ principiile de creație. El a combătut cu fermitate pe acei gînditori care se rupeau de realitatea obiectivă a vieții, pe acei poeți care se complăceau în dulcegării, departe de marile sentimente și elanuri care animau masele de oameni.

Despre una din celebrele comedii ale lui Aristofan, cea intitulată „Pacea", s-a vorbit mult în ultimul timp. În ea, autorul lovește fără iertare în provocatorii de războaie, politicieni sau șefi militari, denunță minciunile lor, îi face de rîs, îi tîrăște în noroi. Ridicîndu-se deasupra strîmtului patriotism de cetate — care era și un strîmt patriotism de castă socială — Aristofan se adresează tuturor cetățenilor greci, militînd pentru pace. El socotește războiul ca prima cauză a nenorocirilor oamenilor și pustiirilor de care suferea nu numai Atena, ci toate statele grecești.

Alături de descrierile grozăviilor războiului, alături de atacurile vehemente contra provocatorilor de război, alături de apelurile către oameni pentru o luptă activă contra războiului, găsim la Aristofan numeroase pasaje care constituie adevărate imnuri de slavă păcii și binefacerilor ei.

Pentru toate acestea, opera lui Aristofan se bucură de aprecierea unanimă a tuturor acelor ce luptă pentru pace între popoare, din orice parte a lumii ar fi ei.

I. J.

Înalta prețuire a partidului și guvernului ne însuflețește să luptăm pentru sporirea producției agricole

VASILE BALOȘ,
membru în gospodăria colectivă din Lenauheim, decorat cu „Ordinul Muncii" clasa II-a

Sînt membru în gospodăria agricolă colectivă „Victoria" din comuna Lenauheim, raionul Sînicolaul Mare. Fiind fruntaș în muncile agricole din anul 1953, am avut fericirea să particip la consfătuirea pe țară cu fruntașii în cultura porumbului, cartofilor și sfeclei de zahăr, ținută la București.

La această consfătuire au participat numeroși țărani muncitori fruntași ai recoltelor bogate, membri ai întovărășirilor agricole și colectiviști. Din lucrările consfătuirii am avut de învățat multe lucruri folositoare. Cu acest prilej, numeroși țărani muncitori din diferite părți ale țării noastre au luat cuvîntul și au arătat metodele de muncă pe care le-au folosit în lucrarea pămîntului, pentru a scoate recolte cît mai mari la hectar. Din cele spuse la consfătuire am auzit că pămîntul cere să fie lucrat cît mai bine și la timpul potrivit. În unele regiuni și raioane de ses, se cere ca arăturile de primăvară și cele de toamnă să se facă cu 1—2 săptămîni mai devreme decît în regiunile deluroase. De asemeni, am auzit vorbindu-se că la însămînțări trebuie să se țină seama de soiul de sămînță, care se potrivește pămîntului din partea locului. Unele pămînturi cer să fie îngrășate din 2 în 2 ani, iar altele pot fi cultivate cu anumite culturi și 5 ani, fără să fie îngrășate cu gunoi de grajd, îngrășăminte chimice, sau ierburi perene.

La consfătuire am învățat că nu-i deajuns numai să ari și să semeni ogorul, ci o lucrare de mare însemnătate este îngrijirea culturilor răsărite. De pildă, porumbul și sfecla de zahăr trebuiesc prășite de mai multe ori pe an. Ele trebuiesc rărite la prima prașilă, ca să aibă lumina și apa trebuitoare, pentru a putea crește cît mai bine. Culturile păioase trebuiesc grăpate cînd au crescut de latul palmei, ca să se spargă coaja făcută în urma ploilor, ca plantele să crească repede, nestînjenite. Rădăcinile din lan trebuiesc adunate, că împrejurul lor se pot face mușuroaie de pămînt, care acoperă o bună parte din grîu sau orz. Rădăcinile lăsate în culturile păioase, mai pot împiedica munca secerătorilor și plantele nu se pot tăia de la rădăcină, rămînînd mirișteа mare pe unele locuri.

Unele metode despre care s-a vorbit la consfătuire le-am aplicat și noi, pe ogoarele gospodăriei noastre colective. Anul trecut eu lucram în brigada de cîmp nr. 3. După ce s-a dus zăpada, o brigadă de tractoriști de la S.M.T. Gottlob a venit cu discuitoarele și a fărîmițat terenul arat din toamna anului 1952, apoi l-am grăpat și noi cu atelajele brigăzii și am semănat apoi ovăzul și orzul.

O bună parte din suprafața brigăzii am însămînțat-o cu porumb. Acest teren a fost îngrășat cu gunoi de grajd, a fost lucrat de asemeni cu discuitoarele S.M.T.-ului și porumbul l-am însămînțat în rînduri obișnuite. Cînd porumbul a răsărit și a avut două frunzulițe, l-am grăpat cu grape ușoare, spărgînd coaja de pămînt ce se făcuse în urma ploilor căzute. Totodată au fost smulse și buruienile care răsăriseră în pămîntul reavăn. Pe măsură ce pămîntul se încălzea, creștea și porumbul. Noi l-am prășit cu prășitoarele, apoi l-am prășit cu sapele pe rînduri, rărindu-l și lăsînd numai firele frumoase. Avînd timp și atelaje destule, noi am prășit de trei ori tarlaua cu porumb, fără să-i facem mușuroitul.

La prașila a treia, firele de porumb au avut o depărtare între ele de 60 cm. Datorită faptului că în pămîntul arat adînc de cu toamnă rămăsese toată apa adunată din ploaie și din topirea zăpezii, și toată vara cînd era secetă, porumbul a avut umezeală destulă, a crescut și a legat fiecare cocean doi și trei știuleți. La îngrijirea porumbului am lucrat mult, dar munca noastră a fost bine răsplătită. Toamna, la vremea culesului, de pe fiecare hectar am scos 6000 kg. porumb

Numeroși țărani muncitori din comună au venit la gospodărie să vadă cu ochii lor recolta de porumb că și ei auziseră vestea despre cele 6000 kg. dobîndite la hectar. Brigada noastră a avut anul trecut cea mai frumoasă recoltă de porumb. Despre metodele noastre de lucru s-a vorbit deseori în articolele de la gazeta de perete. Chiar eu personal am scris un articol.

Datorită sîrguinței cu care am lucrat la obținerea unei recolte ce nu s-a pomenit în trecut în hotarul Lenauheim-ului, brigada noastră a fost socotită fruntașă pe gospodărie și noi am fost mîndri de aceasta. Recolta bogată culeasă, s-a datorat în mare parte sfaturilor prețioase pe care ni le-au împărtășit agronomii de la secția agricolă raională și de la S.M.T. Gottlob.

Însuflețiți fiind de marea prețuire pe care o acordă partidul și guvernul muncitorilor de pe ogoare, însuflețiți de recoltele culese anul trecut, ajutați și îndrumați în permanență de consiliul de conducere al gospodăriei și de organizația de bază, noi colectiviștii din Lenauheim, ne vom strădui să punem în practică cele mai avansate metode agrotehnice învățate la cursul agrotehnic, cît și cele auzite la consfătuire, pentru ca anul acesta să scoatem la toate culturile recolte bogate.

Pentru îmbunătățirea activității delegatelor de femei

Crescute și educate de partid, femeile din țara noastră au devenit o forță importantă în construirea socialismului.

Femeile din țara noastră, grupate în adunările de delegate și în comisii de femei, care activează pe lîngă sfaturile populare, au un rol deosebit de important în îndeplinirea sarcinilor trasate de partid și guvern oamenilor muncii.

În vederea asigurării bunei stări a populației, sfaturile populare trebuie să-și îndrepte atenția spre îndeplinirea planului de colectări, în care scop, pe lîngă alte forme organizatorice folosite, trebuie să fie și antrenarea efectivă a comisiilor de femei care, la rîndul lor trebuie să antreneze adunările delegatelor.

Comisiile de femei, îndrumate de comitetele executive ale sfaturilor populare, prin forma lor organizatorică, au posibilitatea de a cuprinde masele de femei, mobilizîndu-le să ia parte activă la lupta pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului nostru.

Unele comitete executive ale sfaturilor populare comunale din regiunea noastră au reușit să antreneze comisiile de femei în diferite acțiuni, obținîndu-se cu sprijinul acestora rezultate pozitive, ca de exemplu la achitarea cotelor, contractări de animale și achiziții, etc. Comitetul executiv al sfatului popular din comuna Beliu, de pildă, în acțiunea de colectări a antrenat comisia de femei care, la rîndul său, a repartizat pe echipe delegatele de femei, obținînd rezultate bune în muncă. Totodată, comisia de femei, a explicat avantajele pe care le pot obține țăranii muncitori contractînd animale și păsări cu diferite unități cooperatiste și de stat. Datorită muncii politice desfășurate de către organizația de bază, datorită activității mobilizatoare a comitetului executiv al sfatului popular și a delegatelor de femei, s-a reușit ca în comuna Beliu planul de colectare la porumb să fie îndeplinit 100 la sută, iar la alte produse ca ceapă, cartofi, fîn, etc. să fie realizat între 85—99 la sută.

În comuna Horia — care se situează printre comunele fruntașe la colectări în raionul Arad — delegatele de femei, în frunte cu deputatele comunale Maria Izsák și Achilina Zdrănțan au sprijinit echipele de colectare. În comuna Pereg au muncit activ pentru îndeplinirea planului de colectări tovarășele Elena Vanța, Ecaterina Bucătaru și altele.

Cu toate realizările obținute de către comisiile de femei și adunările delegatelor de pe lîngă sfaturile populare în acțiunea de colectări, mai sînt și o serie de lipsuri. Nu toate comitetele executive ale sfaturilor populare — și îndeosebi cele comunale — au sprijinit comisiile de femei. Bunăoară, comitetul executiv al sfatului popular din comuna Șiclău, raionul Criș, nu antrenează în muncă și nu îndrumă comisia de femei. Din această cauză delegatele de femei nu sprijină activitatea comitetului executiv.

De asemenea, de nepăsare au dat dovadă și comitetele executive ale sfaturilor populare din comunele Chereluș, Seceani, Firiteaz, Valcani și altele, care au uitat că au sarcina să îndrume zi de zi comisiile de femei, să le angreneze în diferite acțiuni de interes obștesc. Datorită acestui fapt, în aceste comune delegatele de femei nu au sprijinit îndeplinirea planului de colectări.

Pentru îmbunătățirea muncii în cadrul comisiilor de femei, comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să dea mai mare importanță antrenării acestora în muncă.

Cu ocazia constituirii sfaturilor populare, au fost constituite și comisiunile permanente pe diferite probleme. Pe lîngă aceste comisiuni se formează și active lărgite de cetățeni. În aceste active trebuiesc atrase și femeile care, prin capacitatea lor și spiritul gospodăresc, pot da o contribuție prețioasă la toate acțiunile întreprinse pentru dezvoltarea raionului, comunei, sau satului în care trăiesc.

În această perioadă comisiile de femei trebuie să desfășoare o largă muncă mobilizatoare în rîndurile oamenilor muncii de la sate, îndemnîndu-i să depună toate forțele pentru îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a planului însămînțărilor de primăvară. Comisiile de femei au datoria să sprijine pe toate căile — prin muncă de lămurire de la om la om, articole la gazetele de perete, convorbiri colective, etc. — lupta pentru sporirea producției agricole și animale. Acesta este obiectivul principal ce trebuie să stea în centrul activității comisiilor de femei de la sate.

Totodată, comisiile de femei trebuie să îndemne cetățenii să-și îndeplinească la timp obligațiile către stat: cote, impozite, etc., lămurindu-i că îndeplinirea acestor obligații este o îndatorire cetățenească și patriotică.

Comisiile de femei să contribuie la buna funcționare a unităților sanitare, a creșelor și căminelor de copii, la buna gospodărire și înfrumusețare a satelor la descoperirea resurselor locale. De asemeni, au datoria să sprijine acțiunea care se duce pentru extinderea cultivării legumelor și zarzavaturilor, pentru dezvoltarea creșterii vitelor, etc.

Comisiile de femei, trebuie să dea tot sprijinul muncii de alfabetizare, să mobilizeze femeile pentru a participa la activitatea căminelor culturale, să cultive în rîndurile femeilor spiritul de vigilență împotriva acțiunilor dușmanilor poporului muncitor.

Delegatele de femei alese pe grupe de case, străzi, cartiere și sate trebuie să întărească permanent legăturile cu masele de femei care le-au ales, antrenîndu-le activ în munci concrete, în activitatea gospodărească, culturală, sanitară a sfaturilor populare.

Organizațiile de bază ale partidului au datoria să antreneze și să urmărească felul cum comisiile de femei își îndeplinesc sarcinile, felul cum delegatele de femei sînt exemplu în actuala campanie de însămînțări, la predarea cotelor, încheierea de contracte cu unitățile cooperatiste și de stat pentru creșterea și îngrășarea animalelor. Comunistele din cadrul adunărilor de delegate trebuie să fie exemple vii în fața maselor de femei, în lupta pentru o viață mai bună.

Fiecare delegată are datoria de onoare de a atrage tot mai multe femei în activitatea sfaturilor populare, pentru traducerea în viață a hotărîrilor elaborate de partid și guvern, menite să ducă la îmbunătățirea nivelului material, de trai și cultural al maselor muncitoare.

Organizarea adunărilor generale de către adunările de delegate în fața femeilor, va trebui să fie un prilej de analiză a muncii depuse de către femei și de lichidare a lipsurilor care s-au manifestat în munca lor.

Comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să se preocupe în mod deosebit ca activitatea delegatelor să se desfășoare legat de activitatea deputatului din circumscripția respectivă. Delegatele de femei să ajute deputatul din circumscripția lor la mobilizarea cetățenilor în diferite acțiuni cu caracter obștesc, care au drept scop înfrumusețarea satului respectiv.

Răspunzînd chemării partidului lansată cu prilejul zilei de 8 martie — Ziua Internațională a Femeii — femeile din regiunea noastră trebuie să participe cu entuziasm la lupta pentru înfăptuirea programului de măsuri economice adoptat de plenara C. C. al P. M. R. din august 1953 — program al dezvoltării economiei naționale și ridicării nivelului de trai al poporului muncitor. Femeile muncitoare din regiunea Arad — în frunte cu comisiile de femei de pe lîngă sfaturile populare — vor trebui să dovedească prin fapte că luptă activ pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului nostru.

CULTURA FIZICĂ ȘI SPORT

Progresul ICO-Spartac Finanțe-Bănci

Astăzi, la orele 16, se va desfășura pe stadionul Locomotiva întîlnirea de fotbal din cadrul turneului de calificare pentru Categoria A între echipele Progresul ICO Oradea și Spartac Finanțe-Bănci București.

La acest meci se va decide care echipă — pe lîngă Metalul Cîmpia Turzii — va intra în Categoria A de fotbal. Echipa bucureșteană are neapărată nevoie de victorie pentru a obține egalitate de puncte, dar un gol-average mai bun decît Progresul ICO. Orădenii au avantajul că un rezultat de egalitate le este suficient pentru a depăși echipa Spartac Finanțe-Bănci și astfel a participa în Categoria A de fotbal a campionatului republican.

Echipele aliniază cele mai bune formații. Din rîndurile orădenilor nu va lipsi Demien.

Concurs de gimnastică

Vineri, 12 martie, a avut loc în sala de gimnastică a Liceului de fete din localitate un concurs de gimnastică în cinstea celei de a 3-a aniversări a asociației sportive Voința. La acest concurs bine organizat au participat 6 echipe. Rezultatele tehnice sînt:

Echipe fete: Metalul „I. Ranghet"; Voința; Flamura Roșie UTA. Echipe băieți: Metalul Flamura Roșie; Metalul „I. Ranghet"; Voința.

Individual, fete: Domnița Plesnilă, Voința; Carola Nadasdi, Metalul „I. Ranghet"; Rozica Selejan, Metalul „I. Ranghet". Individual, băieți: Lazăr Cernușca, Metalul Flamura Roșie; Constantin Balaj, Metalul Flamura Roșie; Constantin Rusan, Metalul Flamura Roșie.

Dezvoltarea sportului în școală

Pe zi ce trece, mișcarea de cultură fizică și sport din patria noastră se bucură de o popularitate tot mai mare. Printre ramurile de sport care sînt practicate de tot mai mulți tineri, este și gimnastica.

Concursurile de gimnastică organizate în orașul nostru au aliniat o serie de elemente tinere, recrutate mai ales din rîndurile școlarilor. O atenție deosebită pentru dezvoltarea gimnasticii — un sport de bază în patria noastră — a acordat Școala medie textilă din Arad, care a trimis concurenți la aproape toate competițiile de gimnastică din ultimul timp.

La concursul republican de gimnastică, echipa școlii s-a clasat pe locul 2, cu toate condițiile grele ce le-a întîmpinat (lipsa unei săli corespunzătoare, plecarea elevilor în practică, etc.). S-a remarcat tînăra Andreia Ionescu care la proba individuală a ocupat locul 4, cu 48,80 puncte.

Elevii Școlii medie textile din localitate, prin participarea la tot mai multe concursuri de gimnastică vor contribui la ridicarea măestriei lor sportive și totodată la popularizarea în rîndurile oamenilor muncii a acestui sport de bază.

Maria Stupariu, coresp.

Societatea de Matematică și Fizică anunță că azi, 14 martie, orele 11 a.m. în localul liceului de fete, etajul II, tov. prof. Ana Demșoreanu va vorbi despre: Explicarea emiterii radiațiunilor și a energiei pe bază teoriei structurii atomului".

Din experiența agriculturii sovietice

Legumicultura — o ramură aducătoare de mari venituri

I. EMELIANOV

Mii de colhozuri din Uniunea Sovietică se ocupă cu cultura legumelor și obțin venituri mari în fiecare an. Cînd această ramură este organizată rațional, cînd se aplică o agrotehnică înaltă și irigarea, culturile de legume dau colhozurilor și sovhozurilor fruntașe un venit anual de peste 10.000—20.000 ruble la hectar. Veniturile din legumicultură sporesc considerabil cînd sînt cultivate legume timpurii.

Colhozul „Șliah Lenina", situat la o distanță de 14 km. de orașul Harkov, obține anual recolte mari de legume. În acest colhoz legumele ocupă peste 150 de hectare. Cea mai mare parte a culturilor de legume se află în lunca rîului Uda. Pentru a obține recolte ridicate de legume în perioade mai timpurii, colhozul a introdus cultivarea răsadurilor în ghivece de pămînt cu gunoi de grajd. Anul trecut au fost pregătite peste 700.000 de ghivece de acest fel și au fost obținute peste 700.000 răsaduri de roșii, varză timpurie, castraveți, etc. Folosirea răsadurilor în ghivece a dat colhozului posibilitatea nu numai de a spori producția la hectar, ci și de a recolta varza, roșiile, castraveții cu două săptămîni înainte de termenul obișnuit.

Pentru cultura legumelor timpurii, în colhoz există 3.000 rame de răsadniță și peste 300 metri pătrați de seră, care dau cîte trei recolte pe an.

Datorită bunei îngrijiri a semănăturilor, colhozul a recoltat în anul 1953 cîte 350 chintale varză și roșii la hectar, cîte 200 chintale de morcovi, cîte 130 chintale de ceapă de arpagic la hectar.

Astfel, colhozul „Șliah Lenina" obține din legumicultură mari venituri. În 1953, de pildă, venitul total al colhozului a fost de 3.500.000 ruble, dintre care 2.500.000 ruble proveneau din legumicultură. În 1954, venitul în bani va fi de cel puțin 4 milioane ruble, din care 75 la sută vor proveni din legumicultură. Concomitent cu creșterea rentabilității, crește și plata pentru munca colhoznicilor. În 1950 și 1951, pentru o zi-muncă se plătea colhoznicilor cîte 8,5 ruble, în 1952 — cîte 16 ruble, iar în 1953 — cîte 20 ruble, adică de peste două ori mai mult de cît în 1951. Totodată, pentru zilele-muncă lucrate colhoznicii primesc multe grîne, legume și alte produse.

Se prevede o creștere continuă a producției la hectar, a culturilor de legume în colhoz. În acest scop, în anul 1954 se va lărgi producția de răsaduri în ghivece de pămînt cu gunoi, se va mări suprafața irigată pentru culturile legumicole.

În 1953, mii de alte colhozuri au strîns recolte de legume de cîte 200—300 chintale și chiar mai mult la hectar. Colhozul „Voroșilov" din raionul Taraclia, R.S.S. Moldovenească, a obținut o recoltă de roșii de cîte 500 chintale, de varză cîte 300 chintale la hectar. Venitul în bani provenit din legumicultură a fost în acest colhoz de 500.000 ruble.

În colhozul „Stalin", din raionul Divicinsk, R.S.S. Azerbaidjană, în 1953 s-au strîns 25.000 chintale de legume, adică de două ori mai mult decît în 1952. Mărirea recoltelor de legume a avut loc în primul rînd datorită sporirii producției la hectar a culturilor legumicole. În 1952, de pe o suprafață de aproximativ 40 de hectare s-a obținut o recoltă de 185 chintale la hectar, iar în 1953 — de 280 chintale la hectar. Echipele fruntașe ale colhozului au strîns cîte 300—400 chintale de roșii la hectar. Veniturile bănești provenite din legumicultură au sporit în colhoz de la 756.000 ruble în 1952, la 2.200.000 ruble în 1953, adică de trei ori.

Colhozul „Voroșilov" din raionul Uhtomsk, regiunea Moscova, practică cultura legumelor pe o suprafață de 100 hectare. În 1952, aici s-au strîns în medie cîte 318 chintale de legume la hectar, iar venitul în bani provenit din legumicultură a fost de peste 2.500.000 ruble. În 1953, numai din vînzarea legumelor timpurii colhozul a obținut peste 2 milioane ruble.

Asemenea venituri bănești ridicate obțin numeroase colhozuri din jurul orașelor. Majorarea prețurilor de colectare la legume care are loc în prezent pe baza Hotărîrii Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic, va spori și mai mult rentabilitatea legumiculturii, va mări considerabil plata zilei-muncă a colhoznicilor.

Rentabilitatea legumiculturii asigură posibilitatea de a se face mari vărsăminte în fondurile indivizibile și de a se recupera rapid fondurile cheltuite pentru măsurile în vederea dezvoltării acestei ramuri. Sporirea veniturilor provenite din legumicultură permite colhozurilor să mărească cheltuielile în vederea construirii gospodăriilor de sere și răsadnițe, depozitelor pentru păstrarea legumelor, în vederea punerii la punct a irigației, în vederea îmbunătățirii fertilității solurilor, ceea ce va duce la intensificarea legumiculturii.

Sute de colhozuri din U.R.S.S. înfăptuiesc o intensă construcție de răsadnițe și sere. Numai în regiunea Moscova peste 260 colhozuri duc această activitate de construcții. Multe colhozuri construiesc sere și răsadnițe, folosind pentru încălzire surplusul de energie calorică de la întreprinderile industriale. Colhozurile din regiunea Stalingrad au construit în 1953 aproximativ 6.000 metri pătrați de sere, depășind planul lor de construcție, iar în prezent se construiesc în ritm rapid răsadnițe. În colhozurile din ținuturile Krasnodar și Stavropol s-au construit 60 mii noi răsadnițe, iar în colhozurile din R.S.S. Ucraineană peste 260.000 răsadnițe. Totodată, colhozurile colectează turbă, pămînt, îngrășăminte pentru pregătirea ghivecelor de turbă cu mraniță și a ghivecelor de pămînt cu gunoi, în vederea cultivării răsadurilor de legume.

În toate regiunile și republicile, colhozurile au făcut bilanțul folosirii semănatului și săditului legumelor în cuiburi dispuse în pătrat. Ele se pregătesc intens pentru lărgirea considerabilă a semănăturilor de legume și cartofi, pentru mecanizarea lucrărilor în legumicultură.

O gazetă de perete lipsită de activitate

În comuna Chișineu Criș, organizația de bază și sfatul popular comunal au o gazetă de perete.

Dacă scriem despre această gazetă de perete, o facem tocmai pentru că ea se deosebește în multe privințe de alte gazete de perete. Se pune întrebarea prin ce se deosebește a această gazetă de multe altele? Înainte de a răspunde la această întrebare, este necesar să amintim că gazeta de perete are rolul să mobilizeze în jurul ei o largă rețea de corespondenți muncitori, devenind un minunat propagandist, agitator și organizator colectiv și o armă tăioasă în mîinile oamenilor muncii. Gazeta de perete este un organ de informare, de agitație, de mobilizare a oamenilor muncii la lupta pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid și guvern. Fără îndoială că multe gazete de perete se achită cu cinste de aceste sarcini. Nu putem spune însă acest lucru și despre gazeta de perete a organizației de bază și a sfatului popular din comuna Chișineu-Criș.

În coloanele ziarului nostru a mai fost criticată organizația de bază din Chișineu-Criș că nu îndrumă activitatea comitetului de redacție al gazetei de perete și că această gazetă are lipsuri serioase în activitatea ei. Pînă în prezent însă, activitatea acestei gazete de perete continuă să fie încă departe de a-și îndeplini rolul pe care trebuie să-l aibă o gazetă de perete. Și tocmai în acest fapt constă deosebirea dintre gazeta de perete a organizației de bază și a sfatului popular al comunei Chișineu Criș și multe alte gazete de perete, chiar și din raionul Criș — ca cea din Sîntana — care își îndeplinesc cu cinste rolul pe care-l au.

Dacă comitetul de redacție al gazetei de perete a organizației de bază și a sfatului popular al comunei Chișineu-Criș se mulțumește să schimbe articolele numai cu ocazia anumitor evenimente, dacă tolerează ca și acum, cînd ne aflăm în luna martie 1954, să mai figureze pe gazetă articole din anul trecut, ca o parte a gazetei de perete să fie transformată în afișier pentru cinematograful din comună, acestea se datoresc în primul rînd faptului că organizația de bază nu conduce activitatea gazetei de perete, nu îndrumă și nu ajută colectivul de redacție să-și organizeze temeinic munca.

În momentul de față, cînd în fața oamenilor muncii de la sate stă sarcina de a traduce în viață prevederile Hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, îndeplinirea în bune condiții a campaniei însămînțărilor de primăvară, de a lupta pentru obținerea unei producții vegetale și animale sporite, gazetelor de perete le revin sarcini importante în ce privește popularizarea hotărîrilor partidului și guvernului și mobilizarea oamenilor muncii din agricultură la traducerea în viață a acestor hotărîri. Gazeta de perete trebuie să cuprindă articole în care să fie popularizați țăranii muncitori fruntași în lupta pentru recolte bogate, popularizînd metodele lor de muncă. Trebuie de asemeni să critice lipsurile existente în actuala campanie agricolă.

Pentru ca gazeta de perete a organizației de bază și a sfatului popular comunal din Chișineu-Criș să facă față acestor sarcini, trebuiesc luate măsuri pentru reorganizarea colectivului de redacție, care se ocupă de buna activitate a gazetei, iar organizația de bază să conducă, să controleze și îndrumeze concret activitatea gazetei de perete.

Felul cum își duce în prezent activitatea gazeta de perete din Chișineu Criș, nu constituie și nici nu va putea constitui un exemplu pentru celelalte gazete de perete din raion.

Comitetul de partid Criș, respectiv secția de propagandă și agitație, trebuie să ajute organizația de bază din comună, ca în cel mai scurt timp să ia măsurile necesare în vederea îmbunătățirii activității gazetei de perete.

După o corespondență a lui
I. Căpraru

Prin tratative, la înțelegere și pace

ELSE TOMA,
președinta comitetului orășenesc de lupta pentru pace Arad

„Popoarele văd în tratative un mijloc de a slăbi, iar apoi de a lichida încordarea internațională" — a spus Frederic Joliot-Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii, cu ocazia ultimei sesiuni a Consiliului Mondial al Păcii, care a avut loc în noiembrie 1953 la Viena. Aceste cuvinte exprimă gîndul și dorința a sute de milioane de oameni de pe întregul glob pămîntesc. Ele indică acel mijloc pașnic, cu ajutorul căruia pot fi rezolvate orice probleme litigioase încă nerezolvate între state.

La un interval relativ mic de la această sesiune a avut loc la Berlin conferința miniștrilor de externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței. Cu această ocazie, popoarele lumii au putut să se convingă că ideea tratativelor pașnice, a înțelegerii reciproce, a colaborării sincere între state — chiar cu sisteme sociale diferite — a stat la baza tuturor propunerilor făcute de delegația sovietică.

Expresia vie și atotcuprinzătoare a politicii de pace a Uniunii Sovietice o constituie proiectul „tratatului general european", al cărui principiu de bază a fost formulat de ministrul de externe sovietic, Molotov, astfel: „Noi dorim ca în problema apărării păcii să nu existe două lagăre nici în Europa, nici în întreaga lume" și mai departe „... noi propunem constituirea unui lagăr unic al statelor europene, care tind spre asigurarea securității lor și spre întărirea păcii în Europa".

Popoarele lumii văd în aceste propuneri — diametral opuse politicii „de pe poziții de forță" a cercurilor guvernante din S.U.A. — oglindirea aspirațiilor lor, a intereselor lor vitale și și-au manifestat în mod sincer simpatia față de propunerile sovietice. Conferința de la Berlin însuflețește pe toți oamenii cinstiți de pretutindeni și le-a întărit convingerea că pacea poate și trebuie să fie cucerită.

Oamenii muncii din patria noastră se alătură cu tot entuziasmul sutelor de milioane de partizani ai păcii și, pășind pe calea construirii socialiste, ei creează baze tot mai solide unei păci trainice, necesare construirii socialismului.

De aceea, poporul nostru, dornic de a-și clădi o viață fericită, un viitor luminos în care norii întunecați ai războiului să fie împrăștiați pentru totdeauna, este profund atașat cauzei păcii între popoare, pentru care va lupta necontenit.

Succesul cîntărețului sovietic Ivan Petrov la Paris

PARIS. (Agerpres).

Sub titlul „Noul Șaliapin", ziarul „Paris Presse l'Intransigeant" publică un articol consacrat marelui cîntăreț sovietic Ivan Petrov, care se află actualmente la Paris unde cîntă în opera „Boris Godunov".

„Ivan Petrov, unul din cei mai mari cîntăreți ruși contemporani, are o voce excepțională, scrie ziarul. Acest ambasador al marii arte sovietice este de două ori laureat al Premiului Stalin, deși are numai 34 de ani.

Spectatorii francezi, care au avut prilejul să cunoască vocea lui Ivan Petrov în filmul Mussorgski și pe discuri, vor putea descoperi în prezent extraordinara forță și inteligență a acestui artist inegalabil".

Secretariatul F. M. T. D. salută convocarea la Berlin a unei conferințe a tineretului din țările europene împotriva „comunității defensive europene"

BUDAPESTA. (Agerpres). M.T.I. anunță:

Secretariatul Federației Mondiale a Tineretului Democrat a dat publicității o declarație în care salută și sprijină propunerea de a se convoca la Berlin în zilele de 24—25 aprilie o conferință a tineretului din țările europene împotriva „comunității defensive europene", pentru apărarea păcii și prieteniei.

Propunerea de a se convoca această conferință este formulată într-un apel adoptat de reprezentanți a diferite organizații ale tineretului din Franța și Germania.

Planurile de constituire a „comunității defensive europene" — se spune în declarație — sînt planuri de atragere a tineretului țărilor europene într-un nou război. „Comunitatea defensivă europeană" este un paravan pentru militarismul german care reînvie.

Secretariatul F.M.T.D., se spune în declarație, este convins că nici un tînăr, nici o organizație cu simț de răspundere față de tînăra generație, nu pot rămîne nepăsători față de această înșelăciune.

Stabilirea de legături de prietenie între toate popoarele Europei și respectarea independenței fiecărei națiuni constituie o dorință a întregului tineret.

Secretariatul F.M.T.D. cheamă tineretul din toate țările să marcheze pregătirile pentru conferința tineretului de la Berlin printr-o unitate de acțiune pe baza cea mai largă.

Declarația decanului de Canterbury, Hewlett Johnson

LONDRA. (Agerpres).

Luînd cuvîntul în cadrul unui miting organizat de Comitetul local pentru apărarea păcii din Birmingham, decanul de Canterbury, Hewlett Johnson, a declarat că remilitarizarea Germaniei occidentale este „cea mai mare nebunie și absurditate. Înarmarea Germaniei occidentale ar permite naziștilor să revină la putere. Noi trebuie să cerem ca absurditatea și nebunia să înceteze".

În ceea ce privește conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, Johnson a spus: „Anul acesta au avut loc tratative de pace internaționale în Germania. În nici un caz nu se poate afirma că ele s-ar fi soldat printr-un eșec. Chiar dacă aceste tratative n-au dus la rezultate definitive, cel puțin ele au constituit un început".

Opinia publică japoneză și numeroase ziare burgheze protestează împotriva semnării pactului de „securitate mutuală" între S.U.A. și Japonia

TOKIO. (Agerpres). TASS anunță:

Pactul de „securitate mutuală" semnat la 8 martie între S.U.A. și Japonia — îndreptat spre reînarmarea Japoniei — a provocat proteste hotărîte în rîndul opiniei publice japoneze.

Cîrdășia militară dintre guvernul Ioșida și Statele Unite este sprijinită doar de „blocul partidelor conservatoare", precum și de industriașii japonezi, bucuroși de perspectiva obținerii unor profituri uriașe de pe urma comenzilor militare.

Partidul socialist de dreapta din Japonia a declarat că acest acord va obliga în cele din urmă Japonia să-și trimită trupele peste granițe. Secretarul general al partidului socialist de dreapta, Wada, a caracterizat acest acord ca un amestec brutal al S.U.A. în afacerile interne ale Japoniei. El a spus că socialiștii vor face tot ce le stă în putință pentru a nu admite ca parlamentul să ratifice acest acord. Partidul socialist de dreapta a protestat de asemenea împotriva acestui acord care „violează în mod flagrant constituția japoneză, subminează independența Japoniei, duce la militarizarea economiei Japoniei, la înăbușirea libertăților democratice". Luînd cuvîntul la deschiderea Congresului partidului muncitoresc-țărănesc din Japonia, Kuroda, președintele partidului, a declarat că „dacă pactul va intra în vigoare, Japonia va fi înrobită în întregime de către S.U.A.".

Numeroase ziare burgheze își exprimă nemulțumirea în legătură cu semnarea acestui acord. Ziarul influent „Asahi" scrie că „acordul impune Japoniei numeroase obligații și în schimb dă prea puțin. Îndeplinirea obligațiilor militare va apăsa greu asupra poporului japonez". Ziarul „Yomiun" subliniază că, potrivit acestui acord, „Japonia nu primește nici un ajutor economic... În ceea ce privește trimiterea de consilieri militari americani, aceasta va duce numai la intensificarea amestecului S.U.A. în afacerile interne ale țării noastre".

Intîlnirea lui V. M. Molotov cu alegătorii

MOSCOVA. (Agerpres). TASS anunță:

În Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor a avut loc la 11 martie, adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Molotov din Moscova, consacrată întîlnirii cu Viaceslav Mihailovici Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., candidat pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

La adunare au participat muncitori fruntași din industrie și transport, funcționari, oameni de știință, oameni ai artei și culturii.

Asistența întîmpină cu aplauze îndelungate apariția în prezidiu a lui V. M. Molotov.

Se dă cuvîntul muncitoarei Kazakova, de la uzina constructoare de mașini „Molotov", care a spus printre altele:

„Pentru munca sa rodnică de mulți ani, pentru binele patriei noastre, V. M. Molotov merită dragostea sinceră și fierbinte și respectul nemărginit al întregului popor sovietic".

Ostrovski, lucrător din ministerul industriei carbonifere al U.R.S.S., a arătat că în zilele de pregătire a alegerilor toți oamenii sovietici simt cu o deosebită vigoare că toate succesele lor în construirea societății comuniste, buna lor stare mereu crescîndă, ei le datorează Partidului Comunist și guvernului sovietic.

Filatova, doctor în științe biologice, a consacrat cuvîntarea sa succeselor științei sovietice puse în slujba păcii și progresului.

În persoana lui Viaceslav Mihailovici Molotov, a spus ea, noi salutăm astăzi pe un luptător neobosit pentru pace în lumea întreagă, care-și dedică toate forțele slujirii acestui țel nobil.

Mecanicul de locomotivă Rostovțev a vorbit despre uriașul avînt în muncă cu care oamenii sovietici întîmpină ziua alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. El a chemat pe alegători să voteze pe candidatul blocului comuniștilor și celor fără partid.

După aceea, V. M. Molotov a rostit o amplă cuvîntare. El a fost întîmpinat cu aplauze prelungite

Candidate în alegerile pentru Sovietul Suprem al U. R. S. S.

Campania electorală pentru alegerile în Sovietul Suprem al U.R.S.S. demonstrează încă odată rolul important pe care-l joacă femeile în viața Țării Sovietice. În numeroase circumscripții electorale au fost propuse drept candidați muncitoare fruntașe, colhoznice, femei, oameni de știință, profesoare, medici, activiste pe tărîmul artelor. Numele lor sînt trecute în rîndurile celor mai buni reprezentanți ai oamenilor sovietici, care au fost desemnați pentru organul suprem al puterii de stat.

La Moscova a fost înregistrată candidatura eminentei reprezentante a teatrului sovietic, Alla Tarasova, artistă a poporului din U.R.S.S. Și în anul 1950 Alla Tarasova a fost aleasă deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Ea a justificat încrederea acordată, interesîndu-se în deaproape de toate nevoile alegătorilor săi, luînd parte la rezolvarea a numeroase probleme ce se puneau pentru locuitorii din circumscripția ei electorală.

Liubov Ananieva, lucrătoare-textilistă și activistă pe tărîm social, candidează în orașul Noghinsk din regiunea Moscova. Numele fruntașei în producție Ananieva este bine cunoscut pretutindeni. Metoda ei de folosire eficace a mașinilor de filat este aplicată cu succes de textilistele din Ungaria, Polonia, Albania, China. La alegerile precedente, candidatura țesătoarei Ananieva pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. a fost susținută cu căldură de alegători. În calitate de deputat, Liubov Ananieva s-a ocupat cu succes de problemele gospodăriei orășenești, de munca din industrie, de dezvoltarea rețelei de școli, grădinițe de copii și creșe.

Femeile din Ucraina participă activ la treburile de stat. Drept candidat pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., din partea acestei republici a fost desemnată Inessa Rudenko, zootehnician șef la Stațiunea de mașini și tractoare din Ligov.

Fiică de țăran muncitor, după terminarea Institutului zootehnic ea a știut, prin activitatea ei practică, să-și cîștige dragostea și respectul populației locale. Rudenko ține adesea conferințe și referate despre metodele înaintate de creștere a animalelor.

În Republica Letonă, unul din candidați este Klavdia Baranovskaia, inginer economist la depoul de locomotive din orașul Daugavpils. Feroviarii sovietici rostesc cu respect numele talentatului inginer raționalizator Klavdia Baranovskaia, iar candidatura ei a fost susținută de toți oamenii muncii din întreaga circumscripție electorală.

În nordul marii Țări Sovietice, în regiunile muntoase, în republicile Transcaucaziei și din Asia centrală, peste tot alegătorii desemnează drept candidați femei — reprezentante destoinice ale poporului sovietic.

Tatiana Dmitrieva este medic de copii. De peste 20 ani ea lucrează în Iakutia, bucurîndu-se de o mare popularitate în rîndurile femeilor și copiilor de aici. Ea a devenit prietena a mii de mame din Iakutia, pe care le-a ajutat să crească copii sănătoși și voinici. Tatiana Dmitrieva a fost desemnată drept candidată în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Natalia Șebzuhova este considerată drept una din cele mai bune profesoare din Republica Autonomă Kabardină din Caucaz. Ea este directoarea școlii medii din așezarea Kamliuko. Devotamentul față de munca ei și activitatea desfășurată de aceasta pe tărîm social au fost apreciate pe drept de către alegători. Numele ei a fost înscris pe lista candidaților de deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Femeile sovietice participă activ la conducerea statului. În anul 1950, la ultimele alegeri în Sovietul Suprem al U.R.S.S. au fost alese 280 femei. În prezent există 2.209 femei-deputați în Sovietele Supreme ale republicilor unionale și autonome și peste jumătate de milion de femei-deputați în Sovietele locale de deputați ai oamenilor muncii

Cele mai bune fiice ale poporului sovietic au fost desemnate astfel drept candidate pentru locurile de deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Mișcarea populară împotriva ratificării acordurilor de la Bonn și Paris ia amploare în întreaga Franță

PARIS (Agerpres). —

În ciuda atitudinii adoptate de liderii partidului socialist în frunte cu Guy Mollet, tot mai mulți membri de rînd ai acestui partid protestează împotriva hotărîrii conducerii partidului de a sprijini ratificarea acordurilor de la Bonn și Paris.

Potrivit relatărilor presei franceze, participanții la conferință din departamentul Loire ai partidului socialist au adoptat cu majoritate de voturi o rezoluție de protest împotriva planurilor de creare a „armatei europene". De asemenea, deputatul socialist Titeux și-a reafirmat hotărîrea de a vota împotriva tratatului „comunității defensive europene".

În același timp, unitatea de acțiune dintre comuniști și socialiști se consolidează tot mai mult. Astfel, organizațiile comuniste și secțiunile socialiste din Brunemont, Arleux, Ecluse, Fechain, etc., au adresat populației un apel, chemînd-o să participe la conferința pentru apărarea păcii organizată în departamentul nord. Totodată, consilierii comuniști și socialiști din Saint-Leonard (departamentul Gers), au chemat pe toți socialiștii și comuniștii francezi să realizeze o cît mai strînsă unitate de acțiune a muncitorilor și țăranilor pentru a se împotrivi amenințării reînvierii Wehrmacht-ului nazist.

Nu este deci de mirare că în fața amploarei mișcării de protest care se manifestă pînă și în sînul unor partide a căror conducere s-a pronunțat în favoarea comunității defensive europene, adepții acestui proiect resimt o deosebită îngrijorare. Acest fapt explică totodată și rezoluția adoptată la recentul Congres al mișcării republican-populare (M.R.P.) care cerea ratificarea neîntîrziată a tratatului „armatei europene" de către Adunarea Națională. Se știe, de altfel, că acest partid și-a legat în exclusivitate soarta sa de soarta „armatei europene".

Zelul deosebit depus de unii activiști ai partidului M.R.P. pentru a obține aprobarea planurilor cu privire la crearea unei așa-numite armate europene se datorește, după presa franceză, prestunilor exercitate de guvernul Statelor Unite. În legătură cu aceasta, Geneviève Tabouis scrie în ziarul „l'Information" că insistența Statelor Unite nu poate fi explicată decît prin faptul că guvernul american nu este suficient informat în ce privește proporțiile mișcării populare de protest împotriva remilitarizării Germaniei. Tabouis subliniază că politica faimoasei „uniuni europene" corespunde, poate, scopurilor cîtorva partide politice, „dar ea nu corespunde în nici un caz punctului de vedere al majorității francezilor".

Pregătiri în Franța în vederea manifestațiilor împotriva remilitarizării Germaniei occidentale

PARIS (Agerpres). —

În întreaga țară se desfășoară pregătiri active pentru manifestațiile împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, fixate pentru 13 și 14 martie

După cum anunță ziarul „l'Humanité", la Strassbourg, Lyon și în alte orașe ale țării, mulți fruntași ai vieții politice și sociale au chemat populația să se întrunească la 14 martie la monumentele ridicate victimelor războiului pentru a condamna militarizarea Germaniei occidentale.

În seara zilei de 10 martie a avut loc la Paris o conferință de presă a comitetului organizatoric pentru desfășurarea manifestațiilor din 13 și 14 martie. Membri ai comitetului — prof. Bernard Lavergne, deputatul radical Marcel Parrin, dr. Borel și alții, au subliniat primejdia pe care o reprezintă pentru Franța înarmarea revanșarzilor germani și au condamnat interzicerea de către guvern a demonstrației din 13 martie de la Champs Elysées a oamenilor muncii din Paris.

La conferința de presă a luat cuvîntul fostul președinte al consiliului de miniștri, Edouard Daladier, care a declarat:

„Aprob în întregime textul apelului (este vorba de apelul lansat de 22 fruntași de seamă ai vieții sociale și politice). Am fost unul dintre acei care am participat la întocmirea lui. Acest apel a fost aprobat în unanimitate de organizatorii demonstrației. În afară de aceasta, anterior o hotărîre similară a fost adoptată de federația din departamentul Vaucluse a partidului radical".

Biroul Confederației Generale a Muncii, Uniunea tinerelor fete franceze și Organizația cadrelor didactice din universitățile franceze au lansat apeluri, în care cheamă pe membrii acestor organizații să participe activ la manifestațiile de la monumentele victimelor războiului, pentru a condamna în felul acesta militarizarea Germaniei occidentale.

Lupta țăranilor din Sumatra de răsărit pentru pămînt

DJAKARTA. (Agerpres). — TASS anunță:

Lupta țăranilor din Sumatra de răsărit pentru pămînt ia o amploare din ce în ce mai mare. Presa olandeză este neliniștită de aceste evenimente. Țăranii continuă să ocupe pămînturile plantatorilor olandezi.

Pentru aceasta a fost creată o comisie guvernamentală specială în vederea reglementării problemelor în litigiu.

Fostul președinte al universității din Chicago despre „libertatea" învățămîntului în S. U. A.

NEW-YORK. (Agerpres).

Ocupîndu-se de „libertatea" învățămîntului în S.U.A. dr. Hutchins, fost președinte al universității din Chicago, scrie următoarele într-un număr recent al revistei americane „Look":

„În multe regiuni ale Statelor Unite de astăzi, învățămîntul a devenit un lucru aproape imposibil în urma interzicerii discuțiilor libere. Profesorii se tem să angajeze discuții asupra oricărei probleme care ar putea fi „controversată" — inclusiv U.N.E.S.C.O., discriminarea rasială, asigurările sociale, China, sau chiar drepturile omului... Peste tot profesorii ezită să exprime păreri contrarii celor ale lui McCarthy... Multe discipline nu pot fi predate fără ca profesorii să riște să-și piardă postul. Nici o țară n-a avut vreo-dată mai multă nevoie de educație ca țara noastră".

Otto Grotewohl distins cu titlul de onoare de Erou al Muncii

BERLIN. (Agerpres). A.D.N. anunță:

La 11 martie, președintele Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck, a primit pe primul ministru al R.D. Germane, Otto Grotewohl, pentru a-i conferi titlul de onoare de Erou al Muncii.

Înmînînd primului ministru Otto Grotewohl diploma și medalia de argint de Erou al Muncii, președintele Wilhelm Pieck a declarat că, la propunerea Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, îi conferă lui Otto Grotewohl, cu prilejul celei de a 60-a aniversări a zilei sale de naștere, titlul de onoare de Erou al Muncii pentru merite remarcabile în construcția politică, economică și culturală a puterii muncitorești-țărănești a Republicii Democrate Germane și pentru lupta neobosită pentru pace și unitate, pentru democrație și socialism, pentru un viitor fericit al poporului german.

Primind din partea președintelui înalta distincție, Otto Grotewohl a declarat că-și va consacra și în viitor toate forțele cauzei poporului, cauzei clasei muncitoare, pentru înfăptuirea sarcinilor care stau în fața guvernului Republicii Democrate Germane.

Cel de al IV-lea Congres al partidului muncitoresc-țărănesc din Japonia și-a încheiat lucrările

TOKIO. (Agerpres).

După cum transmite postul de radio Tokio, cel de al IV-lea Congres al partidului muncitoresc-țărănesc din Japonia și-a încheiat lucrările.

Hisao Kuroda a fost reales președinte al partidului. Congresul a ales comitetul central și comisia de control. În programul de activitate al partidului, trasat de Congres, se subliniază necesitatea luptei pentru apărarea constituției, împotriva reînarmării și a pactului militar americano-japonez, pentru dezvoltarea comerțului cu Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și alte țări democrate.

Constituirea Asociației patriotice a femeilor din Lhasa

PEKIN. (Agerpres). China Nouă anunță:

În cadrul unui miting închinat Zilei Internaționale a Femeii, care a avut loc în Lhasa, a fost constituită în mod oficial Asociația patriotică a femeilor din Lhasa.

În mesagiul adresat de către această asociație Federației Democrate a Femeilor din China se spune că femeile din Tibet „se vor uni strîns pentru a construi noul Tibet și a întări prietenia cu poporul chinez".

Guvernul indian consideră că prezența observatorilor O. N. U. de naționalitate americană în Caşmir este nepotrivită

DELHI. (Agerpres).

Din surse bine informate, se anunță că guvernul indian va cere în mod oficial Organizației Națiunilor Unite retragerea din Caşmir a tuturor observatorilor O.N.U. de naționalitate americană.

După cum se știe, la 1 martie, primul ministru Nehru a declarat în fața parlamentului că „acești observatori americani nu mai pot fi considerați drept neutri și prezența lor în Caşmir este cu totul nepotrivită".

Spectacole

TEATRUL DE STAT prezintă: Azi, 14 martie, la orele 16: Titanic vals și la orele 20: Ultima oră.

TEATRUL DE MARIONETE, în fiecare joi și duminecă, la orele 10, reprezentație în limba română „Hănsel și Gretel".

„NICOLAE BALCESCU" prezintă: pînă la 15 martie: Prea multă minte strică.

Repr. 3, 6 și 9.

Duminecă matineu la orele 11,30.

„HERBAK JANOS", pînă azi, 14 martie: Marea aventură. Repr. la 3, 5, 7 și 9.

Duminecă matineu la orele 11,30.

„GHEORGHE DOZSA", pînă azi, 14 martie: Hoți de biciclete. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminecă matineu la orele 11,30.

„I. L. CARAGIALE" pînă azi, 14 martie: Spre cer. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminecă matineu la orele 11,30.

„TIMPURI NOI", pînă azi, 14 martie: Călătorii veseli — Validub — Prieteni și tovarăși. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminecă matineu la orele 11,30.

„SOLIDARITATEA" (Gai) pînă la 16 martie: Maximca. Repr. în zilele de lucru la orele 7 și Duminecă la orele 3, 5 și 7.

„MAXIM GORKI" (Micălaca), pînă la 16 martie: Brutarul împăratului. Reprezentații în zilele de lucru la orele 7 seara și Duminecă la orele 2, 4 și 8.

Redacția: Arad, str. 6 Martie nr. 13. — Telefoane: Redacția: 16-80, 36-72. Administrația: 16-92. Întreprinderea Poligrafică: Arad. — Taxa poștală plătită în numerar conf. apr. Nr. 59—352/953